

[Ministeren for handel, industri og søfart.] forslaget. Jeg skal nøjes med som en ren korrektion af de tal, der er givet i denne forbindelse, at nævne de tal, der er udregnet for de ordinært og ekstraordinært noterede aktieselskabers udbyttebetalinger i 1950, idet jeg tror, det er rigtigt, at man diskuterer dette spørgsmål udfra de virkelige tal i stedet for udfra mere eller mindre skønnede tal.

Forholdet er det, at hvis man udregner udbyttet i procent af aktiekapitalen, var procenten i 1949 8,8 og i 1950 9,1. Hvis man derimod — og jeg går ud fra, at det var det, det ærede medlem hr. Villemoes var inde på — udregner udbyttet i procent af egenkapitalen, var procenten i 1949 3,9 og i 1950 4. I den forbindelse må jeg blot gøre opmærksom på, at det naturligvis er rigtigt at udregne disse procenter af egenkapitalen, og det ville være helt urimeligt i den udstrækning, som det er sket, at animere selskaberne til at konsolidere sig og så ikke tage det hensyn, at den kapital, som nu engang er investeret i virksomheden, virker med i hele virksomheden og er med til at skabe det samlede overskud, der giver sig udtryk i udbyttet. Derfor er det naturligt, at det er disse tal, der regnes med, og procenten er altså steget med 0,1 fra 1949 til 1950.

Villemoes: Jeg ved ikke, om jeg har gjort mig skyldig i en fortalelse, men jeg mener selv, at jeg har sagt: aktieselskabets egenkapital, aktieselskab og reserver, i det hele taget den kapital, selskabet virker med. Forsåvidt kunne jeg have sparet mig at svare det ærede medlem hr. Chr. Nielsen, som den højtærede handelsminister har svaret på dette. Men det tal, jeg nævnte for selskabets egenkapital, er 3,9 pct. af de midler, som dette selskab, et gammelt, velkonsolideret selskab, i henhold til aktieselskabslovgivningen og af egen fri vilje har konsolideret og grundfæstet sig med. Der er statistisk materiale, der viser, at gennemsnitsudbytteudbetalingen har været 3,9 pct. i de senere år.

Henry Hansen: Det ærede medlem hr. Villemoes gjorde nogle bemærkninger om, at jeg havde sat den stigende arbejdsløshed i forbindelse med lovforslaget, og han mente ikke, at de to ting havde megen forbindelse med hinanden. Jeg går ud fra, at det bl. a. er af psykologiske grunde, at man nu fra regeringens side vil forlænge den gældende lov; man synes ikke, det vil

se godt ud, at der bliver givet helt los her. Jeg tror dog, at der er nogen forbindelse. Det ærede medlem nævnte den høje rentefod. Jeg forstår godt, at det vil blive sådan, at denne høje rentefod kan og måske også vil føre med sig, at aktionærerne i aktieselskaberne vil kræve et udbytte, der står i forhold til den højere rente. Regeringen har ansvaret for, at renten, som følge af den kreditstrammingspolitik, der har fundet sted, er steget, så derfor mener jeg, det er rigtigt, som jeg har sagt, at regeringen har et vist ansvar for, at tilstanden er sådan, at det nu er vanskeligere at ophæve udbyttebegrænsningsloven, end man fra den side måske havde tænkt sig for tre år siden. Et krav om højere udbytte vil jo let kunne friste aktieselskabsbestyrelserne til at angribe de reserver, som den nugældende lov — sine mangler til trods — dog beskytter, så selvom loven ikke har stor betydning, forstår jeg så udmærket godt regeringens betænkeligheder ved helt at give los.

Chr. Nielsen: Ministeren kom det ærede medlem hr. Villemoes i forkøbet og gav forklaringen på, hvorledes de 4 pct. eller under 4 pct. skulle betragtes, og ministeren tilføjede, at han syntes, det var det rimeligste, det rigtigste grundlag, at man tog procenten af egenkapitalen i stedet for af aktiekapitalen. Det kan man selvfølgelig strides om. Jeg for mit vedkommende er i hvert fald ikke et øjeblik i tvivl om, at når man fra ministerens og anden side siger, at det vil være det rigtigste at bedømme i forhold til egenkapitalen, er det først og fremmest simpelthen, fordi det ser pænere ud. Dette, at man nu får fastslået, at gennemsnitsprocenten ligger et sted i nærheden af 10 i forhold til aktiekapitalen, er efter min mening så stærkt udfordrende, at man må ty til manøvrer for at dæmpe den uro, som eventuelt kan opstå på denne baggrund.

Men må jeg gøre en bemærkning yderligere. Når man vil hævde, at det er rigtigt at bedømme udbytteprocenten i forhold til egenkapitalen, er der jo noget aldeles misvisende i denne problemstilling, for når man her trækker egenkapitalen frem, er det jo i mange henseender noget, som aldrig er gået gennem aktionærernes hænder, men noget, som er trukket ud af driften og gået over i virksomheden gennem konsolidering, udvidelse og udbygning. Hvis der skal være nogen rimelighed i at bedømme egenkapitalen i det forhold, må